Einduitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2021-0709B
(mr. J. van der Groen, voorzitter, mr. T.I. van Bommel-Scheffer,
mr. dr. M.D.H. Nelemans, leden en mr. A. Kanhai, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 15 juli 2020
Ingediend door	: Mevrouw [consument 1] verder te noemen consument 1 en de heer [consument 2], verder te noemen consument 2, hierna gezamenlijk te noemen de consumenten
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 4 augustus 2021
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

Samenvatting

Einduitspraak. Bewijsopdracht. De commissie oordeelt dat de consumenten er niet in zijn geslaagd om aan te tonen dat de lening is afgelost, dan wel dat deze niet bestaat. De commissie wijst de vordering af.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten:

- de uitspraak van de commissie van 31 mei 2021 (hierna: de tussenuitspraak) en de daaraan ten grondslag liggende processtukken;
- de brief van de consumenten 16 juni 2021;
- de reactie van de bank van 30 juni 2021.

1.2 De commissie heeft in de tussenuitspraak reeds vastgesteld dat de uitspraak in deze procedure bindend is.

2. Het geschil

In de tussenuitspraak heeft de commissie het navolgende vastgesteld en overwogen.

2.1 Wijlen de vader van de consumenten heeft op 1 februari 1993 een lineaire hypothecaire geldlening (hierna: de lening) van *ƒ* 49.000,- bij de bank afgesloten. Uit de akte van geldlening kan worden opgemaakt dat de lening in 98 termijnen zou worden afgelost. De einddatum van de lening zou dan 1 april 2001 moeten zijn. Gebleken is echter dat de lening in 2020 nog in de administratie van de bank voorkwam.

2.2 De vader is op [datum] 1999 overleden waarna de rechten en verplichtingen op de moeder zijn overgegaan. Op [datum] 2019 is de moeder overleden. De erven zijn vervolgens overgegaan tot afwikkeling van de nalatenschap van de moeder.

2.3 In februari 2020 is door de bank abusievelijk royement verleend voor de lening waardoor de hypothecaire inschrijving voor de lening is komen te vervallen. Begin maart 2020 zijn de consumenten door de bank, in hun ogen, eerst toen geconfronteerd met het nog bestaan van de lening en dat zij deze moesten terugbetalen.

2.4 De bank heeft met betrekking tot deze lening niet meer alle bescheiden in haar administratie kunnen terugvinden. Wel heeft zij de volgende stukken kunnen achterhalen:

- bankafschriften waaruit blijkt dat de moeder tot aan het moment dat zij overleed de lasten van de lening voldeed (het oudste rekeningafschrift is van 13 mei 2003).
- een formulier 'conditiewijziging' (hierna: het formulier) d.d. 27 april 2004. De moeder heeft dit formulier geparafeerd en voor akkoord ondertekend. Op het formulier is vermeld dat de looptijd van de lening per 1 januari 2031 eindigt.
- op 21 januari 2014 heeft de bank de moeder geïnformeerd over het feit dat de rentevast-periode voor de lening per 1 mei 2014 ten einde zou lopen en nieuwe rentevastperiodes aangeboden.
- de financiële jaaroverzichten van de jaren 2010, 2013 en 2018 die aan de moeder zijn verstrekt. Het financieel jaaroverzicht 2019 dat op 21 januari 2020 aan de erven is verstrekt. Op alle financiële jaaroverzichten is de lening ter hoogte van € 15.447,18 vermeld.

3. De verdere beoordeling

Opmerking(en) vooraf

3.1 Allereerst is de commissie het met de consumenten eens dat dit dossier geen schoonheids-prijs verdient. Er is ten tijde van het afwikkelen van de erfenis het nodige fout gegaan en de bank heeft in deze periode niet altijd even duidelijk gecommuniceerd. De bank heeft in haar verweer reeds aangegeven dat zij de gang van zaken betreurt en aangegeven dat dit haar spijt. Zij heeft uit coulance een bedrag van € 500,- aangeboden. De consumenten zijn hier niet op ingegaan. Dat de commissie de consumenten op dit punt in het gelijk stelt, maakt echter niet dat de vorderingen van de consumenten worden toegewezen.

Samenvatting en conclusie tussenuitspraak

3.2 Op grond van de hiervoor in 2.1 tot en met 2.4 genoemde feiten heeft de commissie de tussenuitspraak gewezen. Hierin heeft de commissie geoordeeld dat het op de weg van de consumenten ligt om te bewijzen dat de lening in 2001 was afgelost en dus niet meer bestaat. Zij heeft de consumenten in de gelegenheid gesteld om aan te tonen dat de lening niet meer bestaat/ dat de bank niets meer van hen te vorderen heeft.

De beoordeling en het oordeel in de einduitspraak

3.3 De consumenten hebben bij brief van 16 juni 2021 gereageerd op het tussenvonnis. De commissie oordeelt dat zij niet zijn geslaagd in hun bewijsopdracht. Het oordeel zal in de navolgende overwegingen worden toegelicht.

De bewijsregels

3.4 Zowel op grond van het Nederlands bewijsstelsel als op grond van de Algemene Bank-voorwaarden (ABV) ligt de bewijslast van de stellingen van de consumenten op hen.

3.5 Op grond van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) draagt een partij die zich beroept op de rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten, de bewijslast van deze stellingen. In dit geval stellen de consumenten zich op het standpunt dat de bank niets meer van hen (en de overige erfgenamen) te vorderen heeft omdat de lening van € 15.447,18 niet meer bestaat.[1] Het ligt dan ook op de weg van de consumenten om dit aan te tonen.

3.6 Ingevolge artikel 18 van de ABV geldt dat de administratie van de bank tot volledig bewijs strekt, maar dat de consumenten mogen aantonen dat de administratie van de bank niet klopt. Nu de lening nog in de administratie van de bank voorkomt, dienen de consumenten aan te tonen dat deze ten onrechte in de boeken van de bank is opgenomen.

3.7 De commissie concludeert dat de consumenten er niet in zijn geslaagd om de feiten waarop zij hun stellingen hebben gebaseerd, te bewijzen. Ook is het hen niet gelukt om hetgeen volgt uit de bankadministratie te ontkrachten. Dat zij dit niet kunnen valt echter binnen hun risicosfeer.

Conclusie einduitspraak

3.8 Hetgeen de commissies in 3.5 tot en met 3.8 heeft overwogen, leidt tot de conclusie dat de lening terecht in de administratie van de bank is opgenomen en dat erfgenamen deze moet terugbetalen aan de bank. Nu de commissie heeft geoordeeld dat de lening moet worden terugbetaald, wordt ook de gevorderde schadevergoeding uit hoofde van onverschuldigde betaling afgewezen.

Tot slot

3.9 De consumenten hebben laten blijken dat zij het niet eens zijn met de conclusie uit de tussenuitspraak. Zij houden zich vast aan het feit dat de bank de hypothecaire inschrijving in het Kadaster heeft laten doorhalen en dat zij daarom niets van de erfgenamen te vorderen heeft. Indien de redenering van de consumenten zou worden gevolgd, dan zou het voor de hand hebben gelegen en is het gebruikelijk dat de bank terstond nadat de lening was ingelost de hypotheek zou hebben geroyeerd.[2]

---

[1] Deze zou per 1 april 2001 volledig zijn afgelost.

[2] Dat wil zeggen dat deze toen al, dus in april 2001, in het Kadaster zou zijn doorgehaald.

De hypotheek is echter niet eerder dan februari 2020 geroyeerd. De bank heeft aangegeven dat de hypotheek bij vergissing is doorgehaald en dat de erfgenamen nog wel een schuld hebben bij de bank. De commissie verwijst hier naar 3.2 en 3.3 van haar tussenuitspraak waarin is uitgelegd dat er een verschil is tussen een lening met en zonder hypothecaire zekerheid. De lening en het vorderingsrecht van de bank op de erfgenamen zijn met het royement dan ook niet komen te vervallen.

3.10 Tot slot gaat de commissie in op het argument van de consumenten dat de bank haar administratie niet op orde zou hebben. Zij hebben aangevoerd dat tijdens de hoorzitting ter sprake is gekomen dat de bank in de periode 2000-2001 haar administratie heeft gedigitaliseerd en dat daarbij mogelijk iets is fout is gegaan. Dat de bank de stukken waaruit volgt dat de lening in het verleden zou zijn aangepast niet meer heeft kunnen achterhalen, maakt het oordeel van de commissie in deze zaak niet anders.

3.11 Niet gebleken is immers dat de moeder ooit heeft geprotesteerd tegen het bestaan van de lening/de schuld. Integendeel, de moeder heeft steeds en consequent de lasten van de lening doorbetaald en daarvoor ook steeds haar betaalrekening waarvan de lasten werden betaald van 'voeding' voorzien. Bovendien heeft de moeder in 2004 getekend voor een conditie-wijziging van de lening. Hieruit volgt duidelijk dat de lening per 1 januari 2031 eindigt. Net als de commissie eerder heeft overwogen ziet de commissie niet in waarom de moeder dit formulier voor akkoord zou ondertekenen terwijl de lening, volgens de consumenten, op dat moment al niet meer bestond.

De conclusie

3.12 De consumenten zijn niet geslaagd in de bewijsopdracht die de commissie in de tussen-uitspraak heeft gegeven zodat de vorderingen worden afgewezen.

4. De beslissing

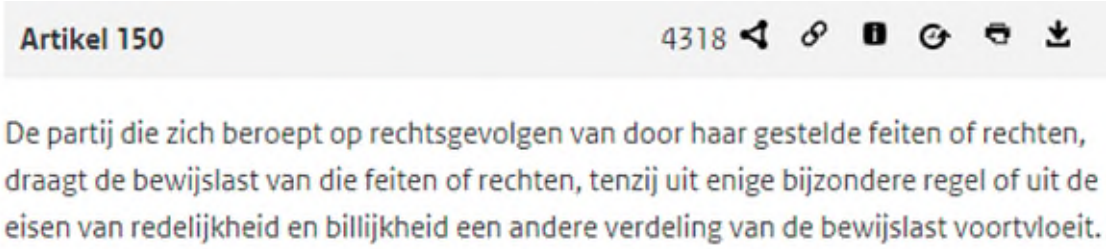
De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving en de algemene voorwaarden

Artikel 150 Rv

https://wetten.overheid.nl/BWBR0001827/2021-07-01#BoekEerste_TiteldeelTweede_AfdelingNegende_Paragraaf1

Algemene Bankvoorwaarden

Artikel 18 - Bewijskracht en bewaartermijn bankadministratie

Onze bankadministratie levert volledig bewijs op maar u mag tegenbewijs leveren.

1. Wij administreren de rechten en verplichtingen die u heeft of zal hebben in uw relatie met ons. Hieraan worden wettelijk hoge eisen gesteld. Onze administratie geldt in relatie met u als volledig bewijs, maar uiteraard mag u aantonen dat dit bewijs niet klopt.
2. (…)

https://www.abnamro.nl/nl/media/Algemene_Voorwaarden_ABN_AMRO_Bank_NV_tcm16-34093.pdf